

Αντικείμενο

Αφενός, μερική ακύρωση της απόφασης 2011/137/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ L 58, σ. 53), του κανονισμού (ΕΕ) 204/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ L 58, σ. 1), της απόφασης 2013/182/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/137/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ L 111, σ. 50), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 689/2014 του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2014 για την εφαρμογή του άρθρου 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 204/2011 (ΕΕ L 183, σ. 1), και της απόφασης 2014/380/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/137 (ΕΕ L 183, σ. 52), καθόσον οι συγκεκριμένες πράξεις αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα και, αφετέρου, αξίωση αποκατάστασης της ζημίας που αυτός υπέστη από τις ως άνω πράξεις.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις 2013/182/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, και 2014/380/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/137/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη, καθόσον διατήρησαν το όνομα του *Ahmed Mohammed Kadhaf Al Dam* στους καταλόγους των παραρτημάτων II και IV της απόφασης 2011/137/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη.
- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 689/2014 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2014, για την εφαρμογή του άρθρου 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 204/2011, καθόσον διατήρησε το όνομα του *Kadhaf Al Dam* στον κατάλογο του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΕ) 204/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη.
- 3) Οι έννομες συνέπειες της απόφασης 2013/182, της απόφασης 2014/380 και του εκτελεστικού κανονισμού 689/2014 διατηρούνται όσον αφορά τον *Kadhaf Al Dam* έως την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως κατά της παρούσας απόφασης ή, σε περίπτωση εμπρόθεσμης ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως, έως την έκδοση της σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου.
- 4) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 5) Ο *Kadhaf Al Dam* καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αξίωση αποζημίωσης.
- 6) Το Συμβούλιο καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του *Kadhaf Al Dam* και φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα όσον αφορά το ακυρωτικό αίτημα.

(¹) ΕΕ C 298 της 12.10.2013.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2014 — Novartis Europharm κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-511/14)

(2014/C 388/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: C. Schoonderbeek δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ίδιας και της Novartis.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C (2014) 2155 τελικό της 27ης Μαρτίου 2014 περί χορηγήσεως στην Teva Generics άδειας κυκλοφορίας του φαρμακευτικού προϊόντος για ανθρώπινη χρήση «Zoledronic Acid Teva Generics — Ζολενδρονικό οξύ».

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο, κατ' ουσίαν πανομοιότυπο ή παρόμοιο με τον λόγο που προβλήθηκε στις υποθέσεις T-472/12 Novartis Europharm κατά Επιτροπής⁽¹⁾ και T-67/13 Novartis Europharm κατά Επιτροπής⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2012 C 389, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ 2013 C 101, σ. 24.

Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2014 — Ackermann Saatzucht κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-559/14)

(2014/C 388/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG (Irlbach, Γερμανία)· Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG (Hohenmocker, Γερμανία)· Deutsche Saatveredelung AG (Lippstadt, Γερμανία)· Ernst Benary, Samenzucht GmbH, (Hann. Münden, Γερμανία)· Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH (Osterhofen, Γερμανία)· Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG (Kleptow, Γερμανία)· Klemm + Sohn GmbH & Co. KG (Στουτγκάρδη, Γερμανία)· KWS Saat AG (Einbeck, Γερμανία)· Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG (Hohenlieth, Γερμανία)· Nordsaat Saatzuchts GmbH (Halberstadt, Γερμανία)· Peter Franck-Oberaspach (Schwäbisch Hall, Γερμανία)· P.H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH (Grundhof, Γερμανία)· Saatzucht Streng — Engelen GmbH & Co. KG (Uffenheim, Γερμανία)· Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία)· Strube Research GmbH & Co. KG (Söllingen, Γερμανία)· Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR (Südlohn-Oeding, Γερμανία)· and W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (Leopoldshöhe, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. de Jong, P. Vlaeminck και B. Van Vooren, δικηγόροι).

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 511/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με τα μέτρα συμμόρφωσης των χρηστών βάσει του πρωτοκόλλου της Ναγκόγια για την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και τον δίκαιο και ισότιμο καταμερισμό των οφελών που απορρέουν από τη χρησιμοποίησή τους στην Ένωση (ΕΕ L 150, σ. 59· και
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η ΕΕ είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Διεθνή Σύμβαση για την προστασία νέων φυτικών ποικιλιών, η οποία εφαρμόστηκε στην ΕΕ με τον κανονισμό για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών⁽¹⁾. Το άρθρο 15, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού αναγνωρίζει τη λεγόμενη εξαίρεση για τους δημιουργούς νέων ποικιλιών, δηλαδή ότι στο πεδίο εφαρμογής των δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών δεν εμπίπτουν «ενέργειες για σκοπούς δημιουργίας, ανακάλυψης και ανάπτυξης άλλων ποικιλιών». Το επίμαχο μέτρο περιορίζει σημαντικά την εξαίρεση για τους δημιουργούς νέων ποικιλιών και κατά συνέπεια παραβιάζει μια δεσμευτική και διεθνή υποχρέωση της ΕΕ με άμεση ισχύ. Επιπλέον, η εξαίρεση για τους δημιουργούς νέων ποικιλιών αναγνωρίζεται στο άρθρο 27 της Συμφωνίας για το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας (ΣΕΔΔΕ). Μολονότι η ΕΕ δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία αυτή, το επίμαχο μέτρο κατ' ουσίαν απαιτεί από τα κράτη μέλη να παραβούν τις διεθνείς υποχρεώσεις που υπέχουν βάσει της ΣΕΔΔΕ.